

1945-ben fodrász foglalkozásuként vette feleségül Györkönyben a szintén izraelita Braun Irmát.¹⁹ Mandl Vilmos 1904. december 28-án született Györkönyben.²⁰ Valószínűsíthető, hogy túlélő, mert Flossenbürg táborának listája fogolyként említi őt, de nevét az áldozatok adatbázisában nem találtam meg. Stern Sámuel mészáros halálát jóval később, az 1950-es években jegyezték be Györkönyben 1944. áprilisi dátummal, ismeretlen körülményekkel. Valószínű, hogy feleségével, Blaufeld Etellel haláltábor áldozatai lettek. Fia, Stern Imre (szül. Györköny, 1910. október 12.) bizonyosan túlélő feleségével, a paksi Goldgruber Erzsébettel együtt, akivel 1946. április 21-én kötöttek házasságot. Neje, akire a helyiek Stern néniként emlékeznek, Buchenwald foglya volt.

A falusi zsidóság vizsgálata kapcsán is felmerül a probléma, hogy források híján sajnos nem határozható meg a világháborús áldozatok pontos száma. Statisztikai források szerint a faluban 1840-ben 9, 1870-ben 68, 1880-ban 91, 1890-ben 86, 1900-ban 35, 1910-ben 52, 1920-ban és 1930-ban 13, 1941-ben pedig 11 fő izraelita vallású személy élt.²¹ A zsidó polgárok határozottan elkülönültek a német paraszti közösségtől. A zsidóság tagjainak származási helyei és a foglalkozásai igen változatosak voltak. A györkönyi őslakosokról is elmondható, hogy nem kizárólag mezőgazdasággal foglalkoztak, közülük is kikerültek például kereskedők. Végül Huber Andrásról egyetértőleg idézem, hogy „Az egyszerű, paraszti közösségek [...] nem ismerik a diszkriminációt, a szorgalmas, becsületes embert tisztelik, legyen az bárhova tartozó.”²²

Hádingér-Hidasi Márk

Arcok a múltból

Pribék Mihály, a motorcsónaksport nagy alakja

Pribék Mihály gyalogos százados, motorcsónak-versenyző, hites könyvvizsgáló, a székesfővárosi gázművek tanácsosa Miskén született 1895. március 6-án. Édesapja Pribék István (1865–1942) nyugalmazott székesfővárosi I. osztályú altiszt, édesanyja Kollár Erzsébet (1866–1938), testvérei: József (†1892), József (1898–1961) és János (1900–1973) voltak. Édesapja 1895. augusztus 1-jén lépett a székesfőváros szolgálatába, így került a család Budapestre.¹

Az elemi iskolát (1901–1905) követően tanulmányait a IX. Kerületi Knézits Károly utcai Polgári Fiúiskolában (1905–1909), majd a IX. Kerületi Községi Felső Kereskedelmi Fiúiskolában (1909–1912) végezte, ahol 1912. június 12-én kereskedelmi érettségét szerzett.²

19 Györköny házasságkötési polgári anyakönyve. 1945. 20. bejegyzés.

20 Györköny születési polgári anyakönyve. 1904. 99. bejegyzés.

21 *Kepecs József* (szerk.): A zsidó népesség száma településenként (1840–1941). KSH, Bp., 1993. [54–372.] 296.; *Szilágyi Mihály-Schweitzer József*: A Tolna megyei zsidók története 1868-tól 1944-ig. In *Dobos Gyula* (szerk.): Tanulmányok. Tolna Megyei Önkormányzat Levéltára, Szekszárd, 1991. [52–97.] 93.

22 *Huber András*: Töredékek Huber András és Györköny, Jerking életéből. Györköny, 2005. 6.

1 HU BFL IV. 1420. m. Székesfővárosi tisztviselők és alkalmazottak nyilvántartásainak gyűjteménye.

2 HU BFL VIII. 119. b 69. kötet. Érettségi anyakönyv (1911–1912).

1912. december 7-én a Budapest Székesfővárosi Gázművek Csőfektetési Osztályán mint tisztviselő kezdett el dolgozni.³ 1942. január 1-jén nevezték ki tanácsossá.⁴ 1944. május 1-jén nyugdíjazták.⁵ 1919. március 1-jén Simonfán kötött házasságot Keszthelyi Gizellával (1891–1982). Házasságukból született fiuk, Pribék Mihály Olivér (1922–2014). 1937 januárjában hites könyvvizsgálói vizsgát tett,⁶ és tagja volt a Hites Könyvvizsgálók Országos Szövetségének, amelynek szaklapjában a számlarendekről publikált.⁷

1961. július 12-én Budapesten, életének 66. évében halt meg. Sírja a Farkasréti temetőben található, feleségével és fiával közös sírban nyugszik.

AZ ELSŐ VILÁGHÁBORÚBAN

1914. október 1-jén, munkahelyén felmondva, önként jelentkezett katonai szolgálatra.⁸ Érettségijének köszönhetően mint egyéves önkéntes karpaszományos október 14-én rukkolt be a Magyar Királyi Budapesti 1. Honvéd Gyalogezredhez.⁹

1915 januárjában fejeződött be az alapkiképzése,¹⁰ és tiszti iskolába küldték mint kadétot. Ennek sikeres elvégzését követően hadapród őrmesteri (Kadett-Feldwebel) rendfokozatot nyert, és április 22-én kezdte meg tényleges katonai szolgálatát.¹¹ Szintén áprilisban foglyokat szállított Boldogasszonyfára.¹² Május 16-a körül hadapródként az északi harctérre ment.¹³ Megérkezésekor harci cselekményben nem vehetett már részt, mivel május 19-én ezrede Mezőlaborc felé vette az irányt, ahol május 22-én bevagonírozták és az olasz harctérre helyezték át. A gyalogezred május 24-én érkezett meg Tarvisioba. Május 28. és július 7. között a ma karinthiai harcok (Tarvis, Flitsch, Raibl, Krn, Malborget, Mittagkofel) néven ismert csaták zajlottak. Ezen helyszínek valamelyikén harcolt. Ezt követően a 20. Honvéd Gyaloghadosztályt báró Lukachich Géza parancsnoksága alatt a Doberdo-fennsíkra helyezték át.¹⁴ Részt vett a II. Isonzó-csatában (július 18. és augusztus 3.),¹⁵ ahol július 19-én srapnel okozta felső combsérülést szenvedett.¹⁶ Kezelését a celjei

Pribék Mihály
(A szerző tulajdona)

3 Budapest Székesfőváros üzemi alkalmazottainak címtára 1944. 63.

4 Fővárosi Közlöny 1941. december 23. 52. évf. 58. sz. 1389.

5 HU BFL XVII.1701 3. kisdoboz [2]. Könyvvizsgálók igazolóbizottsági jegyzőkönyvei, 1945. 07. 28–1946. 10. 10.

6 Közgazdasági Értesítő 1937. január 23. 32. évf. 4. sz. 2.

7 Ua. 5. sz. jegyzet.

8 HU BFL XI. 1507. Budapest Székesfőváros Gázművei iratai (1879–1993).

9 HU MNL OL X4284 B332 0187. Katonaállítási Lajstrom.

10 Rákos Vidéke 1915. január 10. 15. évf. 2. sz. 2.

11 HM HIM Hadtörténelmi Levéltár Kit. Jav. Tiszti 11355., 35299.

12 Rákos Vidéke 1915. április 11. 15. évf. 15. sz. 3.

13 Rákos Vidéke 1915. május 23. 15. évf. 21. sz. 6.

14 *Bartha Lajos–Dereánó Ödön*: Az 1. honvéd gyalogezred története és háborús emlékalbuma, Budapest, 1939. 67, 184, 322.

15 Uo.

16 Rákos Vidéke 1915. szeptember 12. 15. évf. 37. sz. 2.

(Cilli) kórházban kezdték meg. Ott-tartózkodása alatt augusztus 1-jén tartalékos zászlóssá léptették elő,¹⁷ és sebével hazaküldték szabadságra. Szeptemberben további kezelés miatt szükségszerűen visszautazott a celjei kórházba,¹⁸ ahonnan október 29-én gyógyultan távozott.

Felépülését követően helyezték át az 1. Honvéd Gyalogezredből az október elején újonnan felállított 308. Honvéd Gyalogezredhez, ahol a háború végéig szolgált.

1916 januárjában újra az olasz frontra került.¹⁹ Tavasszal az orosz frontra vezényelték, ahol részt vett a Stripa-parti ütközetben.²⁰ A Bruszilov-offenzíva (június 4. és szeptember 20. között) alatt júniusban a kotuzóvi (Kotuziv) ütközetben – augusztus 1-jén léptették elő tartalékos hadnaggyá²¹ –, augusztus 12-én a podhajcei (Pidhaidsi) utóvédharcokban és szeptemberben a brzezányi (Berezsani) ütközetben vett részt.²²

Október 21-én a *III. osztályú Katonai Érdemkereszt hadiékítménnyel* kitüntetésre terjesztették fel. Felterjesztési lapján német nyelven a következőt olvashatjuk: „Az 1916. szeptember 30-i ütközetben Pribék hadnagy áldozatkész hősiességével katonáinak fényes példát mutatott és őket a kitartásra lelkesítette. Egy gránátzilánktól súlyosan megsebesítve is a helyén maradt és fáradhatatlanul tette a dolgát, amíg a vérvesztéstől eszméletét veszítve az állásból elvitték. Kétszer sebesült 1915. július 19. és 1916. szeptember 30.”²³

Gyógykezelésre hazaérkezett,²⁴ majd visszatért a frontra. A *Honvédségi Közlöny* 1917. január 27-i számában közölték a kitüntetés odaítélésének tényét.

Az 1917-es év sok szempontból érdekes, ugyanis áprilisban a rákosszentmihályi Nagykaszinó rendes tagja lett.²⁵ Július 1. és 18. között zajlott a Kerenszkij-offenzíva. Augusztus 1-jén tartalékos főhadnaggyá léptették elő,²⁶ és szabadsága alatt a kaszinó választmányi ülésén megalakított Vigalmi Bizottság tagjává választották.²⁷ Az év végén szerezte harmadik sérülését, amely során a jobb combját átlőtték. Sebével a kaposvári tartalékkórházban kezelték.²⁸

1918-ban részt vett a Kaposvári Turul Szálló szilveszteri jelmezversenyén, ahol felülfizetést tett.²⁹ Talán ezen a bálon találhattak egymásra, vagy önkéntes ápolónő volt leendő felesége, Keszthelyi Gizella. A kórházból január 30-án, gyógyultan távozott.³⁰ A mesztegyői fogolyzandulás során szerezte negyedik sérülését. A március 3-án megkötött breszt-litovszki békét követően ezrede Ukrajna déli részén megszálló erőként állomásozott.

1918. november 13-án mint főhadnagy szerelt le, és korábbi munkahelyén, a Székesfevárosi Gázműveknél munkára jelentkezett.³¹ December legelején Rákosszentmihályon jegyezte el leendő feleségét.³²

---

17 1917. évi Rangsorolás (1915. augusztus 1.) 188.

18 Rákos Vidéke 1915. szeptember 26. 15. évf. 39. sz. 6.

19 Rákos Vidéke 1916. január 23. 16. évf. 4. sz. 5.

20 Uo. 14. sz. jegyzet.

21 1917. évi Rangsorolás (1916. augusztus 1.) 104.

22 Uo. 14. sz. jegyzet.

23 Uo. 11. sz. jegyzet.

24 Rákos Vidéke 1916. október 29. 16. évf. 44. sz. 5.

25 Rákos Vidéke 1917. április 22. 17. évf. 16. sz. 2–3.

26 Rákos Vidéke 1917. december 2. 17. évf. 48. sz. 4.

27 Rákos Vidéke 1917. augusztus 5. 17. évf. 31. sz. 3.

28 HM HIM HL Bécsi Kirendeltsége. Veszteségi anyag.

29 Somogyvármegye 1918. január 3. 14. évf. 25/3759. sz. 3.

30 Uo. 28. sz. jegyzet.

31 Ua. 8. sz. jegyzet.

32 Somogyvármegye 1918. december 8. 14. évf. 292/4015. sz. 4.

Kitüntetései: *I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem tisztek számára*,³³ *III. osztályú Katonai Érdemkereszt hadiékítménnyel* (1917. jan. 27.),³⁴ *Károly Csapatkereszt* (1918),³⁵ *Sebesültek Érme* (1918), *Magyar Háborús Emlékérem* (1929), *Osztrák Háborús Emlékérem hadiékítménnyel* (1934).

A háborút követően 1930 és 1936 között minden év november első hetében megszervezte a Magyar Királyi 308. Honvéd Gyalogezred és a Császári és Királyi 103. Gyalogezred tisztjeinek találkozóját.³⁶ A két ezred együtt harcolt a Császári és Királyi 55. Gyaloghadosztályon belül.

Tagja volt az Országos Frontharcos Szövetség V. kerületi főcsoportjának.³⁷ 1930. május 25-ei székesfővárosi hősök napi ünnepségen a díszszázad egyik szakaszparancsnoka volt.³⁸

Mint katona, a második világháborúban nem vett részt. 1944. május 24-én tartalékos századossá léptették elő.³⁹ 1945. szeptember 10-én az igazolóbizottság igazoltnak minősítette.⁴⁰

SPORT

Iskolai évei alatt kezdett el sportolni, 1909-ben⁴¹ és 1912-ben⁴² is leigazolt a Ferencvárosi Torna Clubhoz (FTC).

1913. március 16-án alakult meg a Rákosszentmihályi Atlétikai és Football Club (továbbiakban: RAFC). Az egyesület színe: zöld–sárga, a pálya: a János utca és az Imre utca sarkán volt.⁴³ Az 1913. november közepén megrendezett őszi atlétikai bajnoki versenyen József testvérével már részt vett.⁴⁴

A Pribék család tagjaival 1913-tól kezdődően, egészen 1935-ig találkozhatunk a *Rákos Vidéke* című újságban. Nyomon követhetjük a három testvér futballkarrierjét, értesülhetünk a háborúban velük történt eseményekről, illetve édesapjuk életének néhány fontosabb eseménye is megemlítésre kerül. Az 1914. január 31-ei éves közgyűlésén a RAFC választmányi taggá választotta.⁴⁵ A klub táncestjein, multságain, ígéretes komikusként jellemezték.

A háborút követően munkába állt, és folytatta korábbi életét. Újra sportolt a rákosszentmihályi RAFC-ban, amely 1920-ban nevét RTK-ra (Rákosszentmihályi Torna Klub) változtatta. Az 1920 szeptember 19-ei tisztújító közgyűlésén az RTK ellenőrének választották.⁴⁶

---

33 Uo. 14. sz. jegyzet.

34 Rendeleti Közlöny a Magyar Királyi Honvédség számára. Személyes Ügyek 1917. január 27. 44. évf. 14. sz. 160.

35 1918. évi Rangsorolás 222.

36 Magyarság 1930. október 24. 11. évf. 242. sz. 8.; Reggeli Hírlap 1931. október 18. 40. évf. 237. sz. 9.; Pesti Hírlap 1932. október 23. 54. évf. 239. sz. 13.; Pesti Hírlap 1933. október 27. 55. évf. 245. sz. 15.; Pesti Napló 1934. október 21. 85. évf. 238. sz. 17.; Magyarország 1935. október 19. 42. évf. 239. sz. 6.; Magyar Rendőr 1936. november 1. 3. évf. 21. sz. 508.

37 Pesti Hírlap 1936. március 3. 58. évf. 52. sz. 12.

38 Magyarság 1930. május 27. 11. évf. 119. sz. 5.

39 M. kir. Honvédség Rendeleti Közlönye 1944. 23. sz. 423.

40 Uo. 5. sz. jegyzet.

41 Nemzeti Sport 1909. október 2. 7. évf. 40. sz. 25.

42 Nemzeti Sport 1912. szeptember 8. 10. évf. 36. sz. 11.

43 *Varga Ferenc*: Rákosszentmihályi sportjának 85 éves története. Budapest, 1988. 25.

44 Rákos Vidéke 1913. november 16. 13. évf. 46. sz. 7.

45 Rákos Vidéke 1914. február 8. 14. évf. 6. sz. 4.

46 Rákos Vidéke 1920. szeptember 26. 20. évf. 39. sz. 6.

„A vízimotor-, evező-, céllövő-, vívó-, és teniszsportban, mint versenyző több díjat is nyert.”⁴⁷ Utóbbi kijelentést alátámasztják a következő sporteredmények is, mint például az 1929 szeptemberében megrendezésre került Gázművek házi teniszversenye, ahol férfi egyesben 2. helyezést ért el,⁴⁸ továbbá az 1936. július 5-ei Duna Ünnepe-n megrendezett vegyespáros evezőversenyen a Hellebronth házaspárral közösen elért 3. helyezés is.⁴⁹ Természetesen jóval több eredményt lehetne megemlíteni.

Kapcsolata a motorcsónaksporttal és versenyzői pályafutása az 1920-as évek végén kezdődött a Királyi Magyar Automobil Club (KMAC) Motorcsónak Szakosztályában.

Az első ismert versenyeredménye 1933. június 15-én a Margit-sziget melletti dunaágban megrendezett gyorsasági versenyen 350 cm³-es kategóriában (B) sporthajó osztályban elért 1. helyezés.⁵⁰ Szeptember 2-án a pozsonyi nemzetközi versenyen 500 cm³-es kategóriában indult, ám csavartörés miatt a versenyt feladta.⁵¹

A szakosztály 1934. március 9-én önálló sportággá vált, amikor is megalapításra került a Budapesti Motor Yacht Club (továbbiakban: BMYC),⁵² amelynek számvizsgálói tisztségét töltötte be. Haláláig tagja volt a háború után jogfolytonosan többször nevet változtatott szervezetnek. Napjainkban jogutódja a Magyar Motorcsónak Szövetség (MMSz).

1934. novemberben a Társadalmi Egyesületek Szövetsége a hazafias és közérdekű munkájával szerzett kiváló érdemeinek elismeréséül *A Nemzeti Munka Érdemkeresztjét* adományozta számára.⁵³

Az 1935. január 23-án tartott választmányi ülésen megválasztották a sportbizottság tagjának, továbbá a Kismotoros Szakosztály intézőjének.⁵⁴ Később ennek vezetője (főtitkára) és versenyintéző is lett.

A BMYC tagjaként állandó és változó, hazai és nemzetközi szervezésű versenyeken vett részt. A minden évben megrendezésre kerülő állandó versenyek közé tartozott: a Csepel-sziget körüli túraverseny, a Budapest–Vác távolsági verseny, a Budapest–Siófok távolsági verseny, a Szentendrei-sziget körüli távolsági verseny, a Nemzetközi Sporthét a Balatonon és a Nemzetközi Motorcsónak-verseny (Bécs–Budapest), ahol a *Duna kékszalagj*áért folyt a vízi viadal. Eredményeinek jó része is ezekhez a versenyekhez kötődik. A következőkben említsük meg néhány eredményét.

A háború előtt különböző kategóriában versenyzett (225 cm³, 250 cm³, 350 cm³, 500 cm³, 660 cm³, 1000 cm³), valamint számtalan vízitúrán vett részt és sok ilyet szervezett.

Országos bajnokságon a sporthajó osztályban az 1934-es túraversenyen 500 cm³-es géposztályban (C), az 1935-ös sebességi versenyen 350 cm³-es géposztályban (B) első helyezést ért el. Versenyhajó osztályban az 1936-os túraversenyen 660 cm³-es géposztályban (D) szintén első helyezést ért el.⁵⁵

1934. június 30-án a pozsonyi nemzetközi versenyen versenyautobord osztályban 500 cm³-es kategóriában (C) második, 1000 cm³-esben (E) pedig 4. helyezést ért el.⁵⁶ „A köz-

47 *Pluhár István* (szerk.): Magyarországi sportegyesületek története. Budapest, 1942. 79.

48 *Nemzeti Sport* 1929. szeptember 27. 21. évf. 188. sz. 8.

49 *8 Órai Ujság* 1936. július 7. 22. évf. 153. sz. 6.

50 *Auto és Motorujság* 1933. június 1–15. 12. évf. 11–12. sz. 6.

51 *Autó* 1933. szeptember 15. 23. évf. 17–18. sz. 6.

52 *Autó* 1934. március. 24. évfolyam, 5–6. sz. 2.

53 *Budapesti Hírlap* 1934. november 7. 54. évf. 250. sz. 9.

54 *Budapesti Motor Yacht Club* 1935. évi évkönyve.

55 *Sass Tibor–László István–Antal Zoltán* (szerk.): A magyar sport kézikönyve. Motorcsónakázás. Budapest, 1960. 315–324.

56 *Autó Motor* 1934. július 1. 6. évf. 10. sz. 160.

vetlenül a futam előtt a pályán áthaladó gőzös hatalmas hullámverést okozott, vihar is tört ki. A negyediknek befutott Pribék Budapest belekerült az egyik hullámba, hajója fatönknek ment neki, kilyukadt és szabályosan elsüllyedt.”⁵⁷ A BMYC október 7-ei Gubacsi-híd fölötti Soroksári Dunaág-szakaszon megrendezett rekordnapján autbordok-osztályban, 500 cm³-es kategóriában (C) 2. helyezést ért el.⁵⁸

Az 1935. augusztus 18-ai dunai virágocsónak-felvonulás egyik fő szervezője volt.⁵⁹

1936 szeptemberében a Balatoni Sporthéten a Budapest–Baja–Siófok 320 km-es túraversenyen 250 cm³-es kategóriában 2. helyezést ért el (19 óra 27 perc 30 másodperc).⁶⁰

1937. június 6-án a Csepel-sziget körül volt az év első távolsági versenye, ahol 250 cm³-es kategóriában, a magyar gyártmányú König-motorjával 4. helyezést ért el.⁶¹ „Ugyanilyen szerencsése volt Pribéknek is, akinek kormánykötele szintén alig pár méterrel a cél után szakadt el.”⁶²

1939. július 23-án a Csepel-sziget körüli 82 km-es túraversenyen 1000 cm³-es (E) kategóriában 1. helyezést ért el Larosse-farmotorjával (2 óra 15 perc 4 másodperc).⁶³

Mahagóniból készült Villám nevű papucsja volt, amit a híres Óvári hajókészítő gyártott, és amelynek igen ritka, 1000 cm³-es Larosse-motorja volt. Megjelenésére jellemző volt, hogy porcelánfehér nadrágban és tengerészsapkában jelent meg, mint egy admirális. Monoklit viselt. Zakóján a Nemzetközi Motorcsónak Szövetség (UIM) logója helyett mindig a BMYC koronás címeres kitűzőjét viselte, annak ellenére, hogy többször megszólták érte a szocializmusban. A díjkiosztókon díjakat adott át, fotózott, illetve a külföldi delegációkat fogadta. A háború előtti kapcsolatai révén a diplomatabolton keresztül intézte a nyugati motorcsónakmotorok külföldről történő beszerzését.⁶⁴ Pribék-kupa néven vándordíjat alapított, amelyet Surányi Endre (1913–1996) feltaláló, motorcsónak-versenyző három egymást követő győzelmével örökre elnyert az emlékére rendezett versenyen.⁶⁵

A második világháborút követően visszavonult a versenyzéstől. A motorcsónaksport újjászervezésével és működtetésével foglalkozott mint elnökségi tag.

1952-ben az első motorcsónakedzői és bírói tanfolyam egyik fő előadója volt.⁶⁶ Március 6-án Szemerédy Károllyal közösen tartottak előadást *Vízi ismeret és vízi térkép* címmel.⁶⁷

Két publikációja ismert, amelyek a motorcsónaksporttal kapcsolatban jelentek meg: a *Vízi Sport* újságban (1935): *Vízitourisztika fejlesztése*⁶⁸ és *A magyar sport kézikönyve* (1960): *Motorcsónakázás* (I–IV. fejezet).⁶⁹

Az *Autó-Motor* írta 1961-ben: „A »VIZESEK« MISKA BÁCSIJA, Pribék Mihály, a motorcsónaksport egykori versenyzője, majd lelkes aktívja 66 éves korában váratlanul elhunyt. Búcsúztatására eljöttek a sport vezetői és versenyzői. Emlékét megőrizzük.”⁷⁰

Villei-Pribék András Gábor

57 Sporthírlap 1934. július 2. 25. évf. 52/a. sz. 9.

58 Pesti Hírlap 1934. október 9. 56. évf. 227. sz. 16.

59 Vízi Sport 1935. szeptember 1. 9. évf. 10. sz. 13.

60 Autó 1936. szeptember 1. 26. évf. 17–18. sz. 19.

61 Vízi Sport 1937. július 1. 11. évf. 7. sz. 11.

62 Nemzeti Sport 1937. június 7. 29. évf. 109. sz. 16.

63 Pesti Hírlap 1939. július 25. 61. évf. 167. sz. 13.

64 Sebes Emil motorcsónak-versenyző közlése.

65 Surányi Péter közlése.

66 Magyar Nemzet 1952. február 20. 8. évf. 42. sz. 6.

67 Autó-Motor 1952. február 1. 5. évf. 3. sz. 27.

68 Vízi Sport 1935. május 1. 9. évf. 5. sz. 10.

69 Uo. 55. sz. jegyzet.

70 Autó-Motor 1961. augusztus 1. 14. évf. 15. sz. 27.